संमानयामास सुमंत्रवचोंगीचकारेत्यर्थः ॥ १४ ॥ देवश्च देवीच मातापितरौ मदंतरे मदर्थे समागम्य मिलित्वा ॥ अभिषेचनस्य सम्यक्हितं किंचित् ध्रुवं निश्चयेनमं त्रयेते विचारयतः ॥ अत्राभिषेचनसंहितं तत्संबद्धं ॥ अभिषेकद्वारकमितियावत् ॥ किंचिद्वनगमनरूपं तद्विरुद्धं संप्रत्येवास्माभिश्चिंत्यमानं मंत्रयेतइत्यप्यर्थोगर्भितोज्ञेयः ॥ १५ ॥ तत्रतर्कयति ॥ लक्षयित्वेति ॥ राज्ञोभिप्रायं मदभिषेकविषयं लक्षयित्वा ज्ञात्वा सुदक्षिणा समर्था अतएवराज्ञःप्रियकामा ॥ अतएवप्रहृष्टा हितवचनेन कामे नच राजानमनुवर्तितुंशीलंयस्यास्तादृशी मेजननी मदर्थकामा महाराजं राजानंइतिहर्षवशात्पुनरुक्तिरदोषाय मदर्थं मदभिषेकार्थं राजानं संचोदयति त्वरयति ॥ भर

एवमुक्तस्तुसंहृष्टोनरसिंहोमहाद्युतिः ॥ ततःसंमानयामाससीतामिदमुवाचह ॥ १४ ॥ देविदेवश्चदेवीचसमागम्यमदंतरे ॥ मंत्रये तेध्रुवंकिंचिदभिषेचनसंहितं ॥ १५ ॥ लक्षयित्वाह्यभिप्रायंप्रियकामासुदक्षिणा ॥ संचोदयतिराजानंमदर्थमसितेक्षणा ॥ १६ ॥ साप्रहृष्टामहाराजंहितकामानुवर्तिनी ॥ जननीचार्थकामामेकैकयाधिपतेःसुता ॥ १७ ॥ दिष्ट्याखलुमहाराजोमहिष्याप्रियया सह ॥ सुमंत्रंप्राहिणोद्दूतंअर्थकामकरंमम ॥ १८ ॥ यादृशीपरिषत्तत्रतादृशोदूतआगतः ॥ ध्रुवमद्यैवमांराजायौवराज्येऽभिषेक्ष्यति ॥ १९ ॥ हंतशीघ्रमितोगत्वाद्रक्ष्यामिचमहीपतिं ॥ सहत्वंपरिवारेणसुखमास्वरमस्वच ॥ २० ॥ पतिसंमानितासीताभर्तारमसितेक्षणा ॥ आ द्वारमनुवव्राजमंगलान्यभिदध्युषी ॥ २१ ॥ राज्यंद्विजातिभिर्जुष्टंराजसूयाभिषेचनं ॥ कर्तुमर्हतितेराजावासवस्येवलोककृत् ॥ २२ ॥ दीक्षितंव्रतसंपन्नंवराजिनधरंशुचिं ॥ कुरंगशृंगपाणिंचपश्यंतीत्वांभजाम्यहं ॥ २३ ॥ तासन्निधे रामाभिषेकस्त्वत्संमतोनवेतिराज्ञापृष्टे सर्वथामत्सं मतस्त्वरयाक्रियतां भरतःपश्चात् श्रोष्यतीतिमन्येइत्याशयः ॥ १६ ॥ १७ ॥ कुतःएवंज्ञायते तत्राह ॥ दिष्ट्येति ॥ मम कामविषयमर्थंकरोति ॥ तादृशं सुमंत्रं यतोदूतं प्रा हिणोदतएवंज्ञायतइतिभावः ॥ १८ ॥ तदेवविवृणोति ॥ यादृशी मदर्थपरा तत्र राजांतःपुरे परिषत्सभा ॥ १९ ॥ परिवारेण सखीसमूहेन ॥ २० ॥ अभिदध्युषी अभिध्यायंती त्यर्थेआर्षमिदं ॥ २१ ॥ द्विजातिभिर्जुष्टं राज्यं यौवराज्याभिषेकंकृत्वा कालांतरेण राजसूयार्हं महाराज्याभिषेचनं कर्तुमर्हति ॥ लोककृत् इंद्रस्येव ॥ २२ ॥ २३ ॥